

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 16.VII 1968.

Vijeće: dr Ernest Vajić, dr Dušan Arneri, Ratko Zlodre

Prijevoz kamionom - Plaćanje vozarine od strane primaoca - Primalac koji prima robu od brodara mora platiti iznos vozarine naveden u tovarnom listu ako taj iznos odgovara ugovoru zaključenom između pošiljaoca i vozara - Pod ovim uvjetom primalac se ne može pozivati na to da je on vozara obavijestio da ne pristaje na povećanje vozarine preko odredjenog iznosa

Tužitelj je vozar, a tuženik je primalac. Spor se vodi o plaćanju vozarine. Tužitelj navodi da je u tovarnom listu bio naveden iznos vozarine u skladu s ugovorom koji je on sklopio s pošiljaocem, a koji iznos tuženik, premda je primio robu, odbija platiti.

Tuženik se opire tužbi. Navodi da je obavijestio tužitelja da ne pristaje na zaračunavanje višeg tarifnog stava od onoga po tarifi i daljinaru JŽ bez njegovog pretvodnog pristanka. Unatoč tome tužitelj mu je zaračunao sporni prijevoz po tarifi višoj od željezničke, pa je stoga tuženik predložio da se platni nalog stavi van snage, tužitelj odbije sa zahtjevom tužbe i presudi na naknadu parničnog troška.

Tužitelj je odgovorio da je izvršio prijevoz robe prema prijevoznici od 19.X 1967. broj 116484, u kojoj je naznačeno da se prijevoz zaračunava po željezničkoj tarifi II b, i da je tako dogovoren s pošiljaocem. Kako je primalac primio robu i prijevozniku potpisao bez prigovora, to je on dužan platiti trošak prijevoza kao što je naznačeno u prijevoznici. U koliko je pošiljalac ili naručitelj prijevoza prekoračio dana mu ovlaštenja, može primalac tražiti naknadu od onoga tko mu za to odgovara.

Prvostepeni sud je udovoljio tužiteljevom zahtjevu, a drugostepeni je tu presudu potvrdio iz slijedećih razloga:

U pomanjkanju pozitivnih propisa, kojima se regulira prijevoz robe cestom u našoj zemlji, primjenjuju se i na taj prijevoz odredbe Konvencije o ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom (CMR). U smislu odredbe člana 13. te Konvencije primalac, koji je bez prigovora primio pošiljku i primjerak prijevoznice, dužan je vozaru platiti naknade naznačene u prijevoznici. Žbog toga je tuženik dužan platiti tužitelju

u prijevoznici naznačeni iznos, pa prema tome i sporni iznos, za koji tvrdi da mu ga je tužitelj neosnovano zaračunao. Ovo stoga što tuženik nije niti u toku prvostepenog postupka, a niti u žalbi porekao navod u prijevoznici da je tarifa, koja je primijenjena u konkretnom slučaju, odredjena u sporazumu s pošiljalocem, pa mu prema tome nije preostalo drugo nego da pristupi ugovoru kako su ga zaključili pošiljalac i vozar, ili da otkloni primitak pošiljke, što nije učinio, jer on nije ovlašten jednostrano mijenjati sadržaj zaključenog ugovora o prijevozu. Nije se mogao uvažiti niti daljnji razlog žalbe da je tužitelj zaračunao pogrešnu tarifu, jer tuženik niti u toku prvostepenog postupka, a niti u žalbi nije naveo zbog čega bi zaračunati tarifni stav bio pogrešan. Konačno se ne može uvažiti niti razlog žalbe da je tuženik saopćio tužitelju da pristaje samo na zaračunavanje željezničke tarife, a na zaračunavanje više tarife samo uz prethodni pristanak, jer tuženik nije dokazao da je tužitelj na ovo tuženikovo saopćenje pristao (Uzanca br.35, stav 1 O.U.), a osim toga iz naprijed navedenih razloga nije utvrđeno niti dokazano zbog čega odnosna vozarina ne bi bila u skladu sa željezničkom tarifom. Konačno ni sam tuženik ne tvrdi da je on bio pošiljalac predmetne pošiljke, a ovaj prigovor mogao bi staviti samo u tom slučaju, jer ugovor o prijevozu zaključuju pošiljalac i prijevoznik, kako su to u konkretnom slučaju i učinili.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 29.VII 1968.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Franjo Gložinić, Oskar Franić

Prijevoz kamionom - Šteta prouzrokovana zakašnjenjem - Manjak robe - Transportni kalo - Ne postoji šteta prouzrokovana zakašnjenjem robe koja je odredjena za prodaju na tržnici, ako su prilike na tržnici bile iste u vrijeme kad je roba trebala stići i kad je stvarno stigla - Odbija se samo onaj kalo koji je stvarno nastao, a ne i onaj koji je teoretski mogao nastati - Kod utvrđivanja stvarnog kala uzima se u obzir kao baza roba koja je stigla na odredište

Tužitelj je vozar, a tuženik je pošiljalac i primjalac robe. Spor se vodi o plaćanju vozarine. Tužitelj tvrdi da mu tuženik ne priznaje odredjeni iznos vozarine. Tuženik ne poriče da tužitelj potražuje s naslova izvršenih prijevoznih usluga utuženi iznos, ali stavlja tužitelju u